

teres. Men når man ser den enstemmighed, hvormed alle partier i borgerrepræsentationen har tilsluttet sig tanken om nedrivningen, kan man nu måske nok have sine tvivl om, hvorvidt behandlingen f. eks. i et udvalg af det høje ting på daværende tidspunkt ville have givet et andet resultat. Jeg må imidlertid minde om, at når trafikministeren har fået en så relativt vid beføjelse, så hænger det sammen med det princip, som hidtil er blevet hævdet af flertallet i det høje ting, nemlig at samtlige motorafgifter skal anvendes til vejformål. Den betragtning, der ligger bag ordningen, er jo i virkeligheden den, at vejmillionerne er kommunernes penge, og at det, ministeren foretager, når han bevilger vejfondstilskud, ikke er at give en bevilling fra staten til kommunen, men at foretage en fordeling af en pulje mellem kommunerne indbyrdes. Jeg ved meget vel, at tiden er løbet fra denne opfattelse, og det er netop også derfor, regeringen har stillet forslag om, at motorafgifterne skal indgå i statskassen. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind på dette i dag, idet vi ved den videre behandling af lovforslaget om tilskud til de offentlige veje vil få lejlighed til en mere udtømmende drøftelse af disse forhold. Lad mig blot tilføje, at jeg ikke på forhånd skal afvise tanken om en eller anden form for kontrol med ministerens beføjelser, hvis man kan finde en arbejdsform, der ikke bliver så kompliceret, at de kommunale myndigheders arbejde besværliggøres.“

Efter nærmere at have belyst sagen udtalte ministeren:

„Af det, jeg hidtil har sagt, vil det sikkert stå ærede medlemmer i det høje ting klart, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Hertil kommer, at jeg under den samtale, som jeg har haft med repræsentanter for magistraten, da disse henvendte sig til mig for at give en redegørelse for sagen, har berørt spørgsmålet, om der var nogen mulighed for at ændre det én gang vedtagne projekt. Magistratens repræsentanter erklærede, at der efter deres bedste overbevisning ikke var nogen anden forsvarlig løsning end den af kommunalbestyrelsen enstemmigt vedtagne.“

Forslaget gjordes ved 1. behandling til genstand for en længere debat og henvises derefter til et udvalg, hvis arbejde med sagen resulterede i den ovenfor omtalte omarbejdning af forslaget.

I udvalgsbetænkningen hedder det:

„Udvalget har afholdt 8 møder og har i et af disse haft samråd med ministeren for offentlige arbejder. Efter udvalgets anmodning har endvidere overborgmester Munk og borgmester Estrup fra Københavns kommune samt den administrerende direktør for Østifternes Kreditforening, højesteretssagfører Thorsteinsson, været til stede ved et møde i udvalget, hvor også ministeren var til stede.“